

Виходить во Львові що Середи
и Суботи (кроме рукихъ снять) о-
т 4 до 6 годин по погоди. Літер. дода-
гають по 2 весел. Для зручн. повістії
та і послід. для кожного місяця.
Редакція, адміністрація и експа-
диція під к. З узниця Академії.
Пільгові відсотки, посилки и рекомандаци-
ї. В узниця в адміністрації та із хак-
арів не звертаються тільки на
загальному членів стоять 10 кр. з. в.

ДЬЛО

Предплата на „Дѣло“ стоять:
 на цѣлый рѣкъ 8 зр.
 на полъ року 4 зр.
 на четверть року 2 зр.
 доз. „Библиотека“: за самыя дешевыя
 цѣлый рѣкъ 12 зр. на цѣлый рѣкъ зр. 5
 вѣхъ року 6 зр. за четверть року по 2
 четверти року 3 зр. на четверть року зр. 1

Предплату наложитъ пересыль-
 чико (наилучшіе почтовыя кре-
 звомъ) до: Администраціи тво. „Дѣло“

Оголошенія принимаются по цѣ-
 кр. а. в. бѣ однѣ отрочки печати

Рекламація неопечатанной вѣдь

Редакція, адміністрація і
експедиція "Ціла" переносяться ста-
туети Академичної с. р. въ каменницю при-
голоско адресувати всякий листъ, по-
зиви и рекламацій.

**Съ дненъ 1 (13) липня розпо-
чався другій піврікъ нашого видавни-
цтва, тожъ просимо о скоре отповідальні-
заше звонкини бузан «Діло», або котрий
зъ протягу чвертьроку предпілата вже
заспівилась, просимо о скоре надісланіє
засостіїв.**

Новоприступаючі ВІЛ. продилатники
та „Бабі. пайзи. поїздів“; обстанову
зможуть покажти поетеси „Дамъ“, а ясли
року, то отримають на жаданье по-
етеси „Въ оборонѣ чести“ за цвіну пре-
шумеранійну 2 зр. а. в.

Руски послы въ радѣ державицѣ.

I

卷之三

Мимо того однакожъ замѣтна академичность и первоательность изъ пастушихъ русскихъ послѣдѣй яко цѣлости, чудомъ выдѣбутися изъ ихъ голособѣй той си-
лѣ, яку можуть вѣтъ себѣ выдати наїйти
въ три звѣ гармонійній струны. Вже отъ
другого часу замѣтна дисгармонія трехъ
русскихъ голособѣй выявилась наконецъ
двоюмъ дуло разницамъ, наїти тро-
гови комичнамъ десеснинею, который му-
жевъ до живого краснти, а наїти, засо-
ромити каждого поважнѣмъ слитого Ру-
сина. При разирахъ надъ шеесенемъ
гр. Гегенварта^{*)} упавши сюв. Кональскій
изъ поїздѣніе, караузъ по довершеннѣй седе-
ся централістѣвъ выступити съ заявле-

^{*)} Щоби вибрати комісію для іспиту та компетенції державного трибуналу, відмінно ради державної та справах виборчих, міськотьських.

Гдѣшо про бувальщицу
руской церкви и про нашихъ давнихъ
священникбвъ.

Такъ задекретовано иже вагладу и на-
родности руской и вѣры руской и то иже
хларнбиль вѣку шановани польскаго изъ га-
ловицкї Руен. До вѣнчаніи вѣры католицкіи
и блеску глубиннаго съглата² проваджено из-
аждено всѣреста — Жда черезъ надѣло-
ванье щдротъ, земель и привилѣй, а
Руська, котрый булы христіяниномъ и
Славяниномъ, иль и Поляки, черезъ вы-
шутаванье — exstiratio. Нехай же кто,
я пр. Турокъ, потвалится такими че-
стопамя смигъ наднишабы, иль шынѣ-
шой польскіи шельманы „wasz dlywanie z
kieraszu glosa-powroilda!“

Важко за тій житловій землі, на
яких гори заохотилися від народу по ні-
жній долині, а сумні думи про тій же
місцевості, що ще даватимуть їм уставах на-
роду не виникли, не стократ сокращать як су-

и съектъ, и външнѣя съвѣтъ изъ суперъществъ иъ иѣзикъ, поданныхъ имъ польскаго народа, але потвърджаютъ ихъ иѣзикъ иъ языкою. Суть то нарицаніи тихъ изъ тѣхъ устібъмъ перенесѣніе народа, основаніе на томъ, что треба буде жити другого окунаватись, коли пріѣде Божійъ церквѣ помодитася. Для тѣхъ двоихъ ураныи въ одномъ чуда-

ищемъ имена своихъ товарищъ (все же конечно двоихъ прочихъ русскихъ послѣдь), иъ которыхъ вполнѣ ассоциировались съ заявленіемъ дра Гербста и его товарищъ-централисты, и закончиши слѣдующими словами: «противъ всѣхъ тыхъ наведенныхъ поводовъ заявляю и такъ въ сноѣмъ имена иль и въ имени моихъ товарищъ, что мы здернуемся отъ дальнѣшнихъ дебатовъ и не возьмемъ удьбу въ голосованію». Тычкасъ вышелъ такъ, что только сен. Ковалѣскій самъ однѣ вышагнулъ изъ залы, а что товарищъ совсѣмъ не было, бо пос. Кулачковскій съ замѣру не явился на засѣданію, а пос. о. Оваркевичъ таки пырзано не прихилился до сего заявленія и пересташилъ напѣть на працію. Такъ отже разбѣглась руска тройца на три стороны, при чмъ еще напѣть не знати, икъ сторону падарилъ пос. Кулачковскій. Не есть ее же одна случайнѣсть, але наслѣдство дисгармоніи, обѣязованной вже отъ доншаго часу, катастрофа, которои чи скорише чи позднѣше можна будо сподѣлатись, хоть, правда, не въ такъ рѣзкой формѣ. Сен. Ковалѣскій выступающи съ зборовымъ заявленіемъ, певио музич., а бедай понимать будь, попереду порозумѣтиесь съ своими товарищами и мы иначе не можемъ поняти, икъ мoggъ дойти до такого фінска. Однакожъ ее дотычить лише самы особы сен. Ковалѣскаго. Вправдѣ не може намъ бути разнодушнымы, чи и якъ компромитуются рускіи послы, чи було ее тактовно доводити до такъ рѣзкого а такъ передъ цѣльмъ свѣтотомъ яиного объяну изгоды напѣть межи тыми тремя рускими послами, — але для настъ передовѣмъ важне саме принципіальне пытанье: черезъ що послѣдуявъ сей раздѣль, икъ собѣ его пояснити, на чѣй сторонѣ слушѣбѣсть, икъ дивится на тое загадъ Русинібѣ, ика будучибѣ по-литики нашихъ послѣдь?

Предовсѣмъ тая незгода иъ посту-
пованію рускихъ посланъ иъ загаѣвъ —
вже ико така сама собою дуже значно
подрывавъ вагу и силу ихъ выступленія.

иинскон думы, которая находится въ За-
нинахъ о Южной Руси Т. I. на стор.
56 и сл.
Ищежъ то жиды-рандарѣ и тому не перестали:
На славнѣйшій Украинѣ всѣ козацкї церкви
[заарендували
Которому бѣ то козаку або мужику дать Богъ
[дитину подвигти,
То не иди до иона благословитися,
Да пойди до жида-рандаря, да положь шо-
стакъ, щобъ позволивъ церковь отчинити
Тую дитину окрестати.
Ищежъ то которому бѣ то козаку або мужику
дать Богъ дитину одружити,
То не иди до иона благословитися
Да пойди до жида-рандаря, да положь битый
тарелъ, щобъ позволивъ церковь отчинити
Тую дитину окрестати.

Тую дитину одружати.
Вправдѣ тутъ не кажеся, таѣтъ икъ
и иль нашихъ гаївикахъ, кто то церкви
арендували и жидали ключи отъ нихъ
давши, але що иль жаденъ способъ не
спасищенихъ, се доказують инишій народній
плені, вложений на сумну недолю, ику
терибѣгъ самъ народъ, варбино икъ и его
спасищникъ:
Плачутъ, плачутъ бѣдній люде, изъ панци-

Приидучи
Пообразили воламъ шѣй, бѣднымъ людямъ
руки
— — — — —
Треба стати поправитась, хочъ докуму хлопу
Змодотиги и зѣтати и уль шифхѣбръ зобрата
А изъ нечевѣ по нечеви, та на разругу стати.
— — — — —
Ходить ценикъ по церквицѣ, у нижку чистое

Беть изъ тѣмъ вихе много упокориющаго, що напѣть трехъ послѣдъ съ такъ видимо обмеженою задачею свояи дѣятельности не може вгодитись на одинакове, солидарне поступованье. Сила руского народа, бѣльше якъ иъ трехъ милюнахъ заселяющаго австрійску державу, — сила, що повинна иъ моглабы звучати иъ голосахъ трехъ рускихъ послѣдъ, разрывающи чрезъ таку неагодливѣсть иъ куски, розтрачуючи иъ вводити майже на нишаць. Тутъ постаете не безъосновніе пытанье, чи и о сколько кождый зъ тыхъ трехъ послѣдъ, поступающихъ такъ отмѣнными, а часто напѣть просто противными дорогами, може уважатись представителемъ руского народа, чи и о сколько шаги слѣдуя прикладати его голосомъ иъ нимъ числитись и изъ него надѣятись.

Такій подѣлъ, бубны еще понятный, еслибы иль краю межи Русинами були рожній, иено заміаченій сторонництва и рускій послы заступали стремлени тыхъ сторонництвъ. Однакожъ, якъ показало руске вѣче народне минувшого року и тамаке ухваленій революціи, таїзъ загально одобреній и однодушно прійнятій, — иль пытанняхъ, иль которыхъ роходитса наші послы, иль пытанію загального направлени нашей политики на вѣчѣ, — нема межи Русинами ніякихъ сторонництвъ, а противно объявилаась якъ найбѣльша агода, которая дасться высказати въ короткихъ словахъ: рѣвноуправненіе руского народа и рѣвноуправненіе всіхъ народовъ Австріи. Такъ отже нема подставы тукравои, подставы народной до такого роадѣлу рускихъ послѣдъ. Та при тѣмъ годится еще замѣтити, що рожнороднѣсть поступованія рускихъ послѣдъ не все, а напѣть даже рѣдко коли выплынѣла зъ икогосъ ясного принципу, зъ икои виднои тактики политичной. Такъ пр. можна смытати, зъ икого принципу обороны праъти руского народа выходили послы Ковальскій и Кулаковскій, голосуючи противъ виссесія Линбахера, котре совѣтъ не тыкае Галичини, ани настъ не може стражати своимъ мнимымъ клерикализмомъ. (божъ

— Од чомъ же васъ добрыхъ людій у церкви не має?
— Од лягъ жеж намъ, добродѣю, у церкви ходити
— Огъ недѣлѣ до недѣлѣ кажутъ молотти.

Народъ рускій назынавъ отже тыхъ своихъ давніхъ страдальческихъ спасеніекъ „добродѣими“ и болѣе надъ тѣми товаришами сюзи власної недолѣї гѣркими словами.

Тымъ то и сталося, что разомъ съ народомъ и церкви убоялись, такъ що не было часомъ чимъ и коли си покрыти, не то окрасити. Досыть прочитати тѣ скарги и докеры деканій, еписацій изъ старыхъ метрикахъ при способности осмотрѣть деканальческихъ: що церкою валитенъ або затѣкае, що дацдиници испобита, що чаша цинова и рызы полотняніи и такие инише, щобы переконатися, пкъ то пляхтичъ-патронъ огѣкувався тою церквою, хотѣбы и унитцкою, и ви попомъ¹). Такъ

¹⁾ И по принятю унії призываютъ польскій шляхтичъ русиныхъ священикъ згѣрднимъ прозиницемъ „прорі“, и то наѣтъ тогда, коли ти далися шляхти уживати за орудіе до вышародовленія Русинівъ. Сталося то наїтъ правиломъ, такъ что не уживано наїтъ ишонъ назвы ни въ памятникахъ ни изъ грамотахъ. Такъ и, пр. писмо Антоній Яблоновскій изъ своимъ „Dzienniku o konfederacji barskiej w Galicji“ до р. 1768 о гайдамакахъ, що „od Smilly i Bohuslawa do Нама-

здво чи ю сюда у насть висеши ставити
знованье иль школатъ ради школьнай
адъ руководство нашего духовенства
ыми школами); можна дальне спытати,
кимъ принципомъ обороны интересобъ
укого изрода руководились послы Ко-
вальскій и Кулаковскій (аглідомъ цѣ-
наго предложения о податку домовомъ, з
собівно видя якого принципу голосовали
при податку домовомъ противъ внесени-
я пос. Волскаго о обниженье податку для
кімнатныхъ хатъ, положенныхъ на дру-
гую сторону? Та впротімъ если п. Ковальскій
такъ велике довіріе до приклонности
централизованіи для Русинівъ, що съ ними
акъ очевидно и такъ безусловно соеди-
ниауяся, если надієся бти вихъ боль-
шої справедливости для Русинівъ, неъ
тъ заступникомъ другихъ народонъ, то
можна спытати, чи не будеъ консенсус-
найшъ въ стороны пос. пос. Ковальскаго,
чтобы бти буть голосованъ противъ за-
кона о грунтовомъ податку, скоро доказа-
но, и самъ п. Ковальскій тое пътъ свої
весьдѣ подіється, що реформа грунтового
податку изъ Галичинї таєсь нерозмірно
неправедливо встала переведена на не-
користь селянства и руского духовен-
ства, скоро дальне министерство гр. Таф-
фе уважало спрощу грунтового податку
нико квестію кабинетову и скоро послы
мысли п. Ковальскаго можна було отгантъ
при поворотѣ централизованіи до прави-
тельства надіятись по вихъ большої
справедливости для нашихъ интересобъ?
Наконецъ можна спытати, якимъ прин-
ципомъ заступства интересобъ руского
народа руководились всѣ три рускі по-
слы, голосуючи противъ внесени пос. Ше-
нерера о введеніе загальнаго права голо-
сованія и о внесеніе подѣлу на курії? Чи
интересъ руского народа наказуя вступи-
ти за поддерханіемъ таєь гнетучого
нась подѣлу на курії и чи маємо
мы Русины причину противитись праву
загальнаго голосования? Може бути, що
рускі послы могли бы намъ пояснити ти-
и тымъ подобній суперечности своего по-
ступованія, але такъ якъ доси рѣчи сто-

и пр. читаемъ въ однѣй старой метрициѣ таку увагу изъ стороны декана въ дні 26 бересни 1758: „...na menzie liton starzy, cerkiew poszarpała się; X. Paroch aby... liton szwabski piękny sprawił.. Gromada aby cerkiew zreperować do świąt Bożego Narodzenia, kielich sprawić srebrny aby starali się, po wyszym zaś czasie jeżeli cerkiew nie zreperują, kielicha nie sprawią, nabożeństwo w cerkwi zakazuję. X. Paroch aby ludzi pacierza nauczał i sam się uczył...“
При следующемъ осмотрѣ 14 лютого 1760 озабочивъ о. деканъ, что завѣдѣдыще литургії изъ циновкой чаши отиралися, и что церковь еще не напралена, такъ даже, что наложивъ на тюзы церковь интердиктъ. Громада взяла соѣд статочно, искъ видится, тую грѣху до серца, бо при новомъ осмотрѣ 19 лютого 1763 посыѣдача тойже деканъ, что „nie było, owszem przybyło, to jest kielich srebrny, intus pozlacany, z gromady sprawiony“. Подобныхъ увагъ знайде при всѣхъ нашихъ церквяхъ, где суть старыи метрики, досыть; икбы ихъ кто позби-

ia, gdzie wszystką szlachte, Komisarzów, Ekonomów, Dyspozytorów i żony ich okru-
nie męczą, skury z głów obrzydzać... wy-
knięto oraz Popów Unitów i żydów wy-
zynano. Pamiętniki Antoniego Grzymały Ja-
lonowskiego II część, Continuatio publicorum.

ята, такъ подготвляется а при томъ и
подготвляетьъ къ вынесе упомянутыхъ спра-
шахъ иже сама про себѣ не можетъ подать
политицѣ русскихъ посредъ иености не
только передъ родово державою, але и
передъ лицемъ самого руского народа.

(Далее брд.)

Чехи и Русины.

III.

Мы вспоминали за золотый вѣкъ
ческой просвѣты и литературы, мы ви-
дели такожъ, сколько то наслій чинено
надъ ческою народностю, що во види-
мому можна будь думати, що она "закоп-
чила" свое историчне житїе. Стара лите-
ратурна традиція буда такъ закинена,
такъ переслѣдоана, що можна будь уви-
дити її въ небувалу.

Мы говорили такожъ за пробы от-
рошенїя за Іосифа II; но іакий исто-
ричній фактъ мають взычайно далеке
коріння. Такъ и ческое отроджене почни-
лося, по оно не почалось изъ послѣдніхъ
десѧтиліть минувшого вѣку. Самымъ
далекимъ его зереломъ буда минувша
исторія Чехії, и той тежко даючій
выкоренити именитость народній, ко-
тромъ, хотѣбы бѣть въ будь придушеній,
но винищений, есть способъ быстрый
быстро отродитися при первихъ спрію-
ющихъ уловіяхъ.

Коли постали тіи уловія при за-
гальномъ напряленіи спохъ къ просвѣтѣ,
ческія патріоты увидѣли потребу отно-
вити традицію, пригадати минувше, на
ново поставити свою визу историчну съ
старими поколінніми, щоби народъ оту-
ти тъ безнамети, съ котру шаша будь
буть страшного удара, нанесеного єму въ
початку XVII століття.

Тутъ труды историчніи буди необ-
ходимі. Тожъ первими воскресителами
ческої народності буди историки, котрі,
жити часто на чужихъ языкахъ, вини-
шли межи своїми любови къ родинѣ; а
межи іноземцями вказували на свое
право и єго защищали.

Въ конці минувшого століття, коли
появилася перша десятка народного ін-
тересу, а такожъ еще изъ першіхъ роки
ініївінного століття, ческими патріотами,
какъ іже мы вгадували, першъ склад-
вало тежко роздумуванье, чи не суть
они свѣднами посѣдніхъ днівъ
своїї народності? Но тое не мі-
шало имъ, тымъ усерднѣше трудитися,
какъ ішрію замѣчає одній ческій исто-
рикъ: Наша рукою ділала благо-
родне чутство обовіязку, стояти
до послѣдньої минуты съ своимъ

народомъ, и коли возможно, бѣ-
вернутіе країніцу єму ноги бѣгати.

Такъ діятельність майже бѣль надії,
но єль глубоково привязанію къ своему
народони, хотѣбы и изъ посѣдній часъ
наклоню другихъ до глубокого відчуття;
и теперъ іноги думаюти, що піднімателі
для єї конці минувшого вѣку, и. пр.
Доброполь, буди силы єїї умомъ и
характеромъ, макъ бѣль популярній въ
населеннії въ замібъ вѣку.

Нова ческа литература окружена
була все тихими перешкодами: непрі-
вітостю або корогованемъ Імперації и
опіметченыхъ Чехії, подорваними вла-
стії, панівальнемъ імпецікого языка и
поколахъ и урядахъ, рішнодушністю
масъ; першъ діятель ческої литератури
були винущій вбиратися въ одинъ соли-
дарній кружокъ, где они одинъ другого
вспоминали и нараджувалися, икъ вести
загальнє дѣло.

Перші кроки ческої литератури
були слабі и рѣдкі, бо и писателі буди
немноги. Жити політичнаго не будо, и
патріотизмъ ограничиває спокійнимъ роз-
будженіемъ чувства народності и вихо-
вань ческої соєднливості изъ тѣмъ
змієв. Поме руху будо затягъ іспев-
лике, за тое и писателі не буди подні-
лений політичніми поглядами и подважи-
нихъ іранци вробила тое, що народибети,
предъ очутлася.

Що разъ дальше, бѣль загльду на
дуже непріємній вѣшній уловія, икъ спо-
ху іспеченнего сокова и правленія Метер-
ніха, особливо изъ туго епохи, видимо
більшій рядъ енергичныхъ діятелівъ,
икъ народибети значено, котрій праюючи
изъ ріжніхъ галузей литератури, при-
значали на трудъ и борбу для оборони
народності.

Стеб. Качал.

ДОПИСИ.

Зъ Рогатинського. Въ 45 числѣ
"Дѣла" въ 10 (22) с. м. познакомили мы
нашихъ Вп. Родимцівъ съ господаркою
п. Мальченкого изъ корчми въ Новомъ
Мартиновѣ. "Dziennik polski" поспішилъ
сейчасъ, бо заразъ 12 (24) с. м. отповѣсти
изъ туго донесъ одній "z moskalajuscym
gazet ruskich". Потвердивши головну
мысль донеси нашои, а именно закидъ
польонізаціи, запомідана корчми поро-
гами рускії народності ческою поль-
скими и пеевдорускими "Świdlow" додав
"Dz. pol.", що обстоятельство, икъ п. п.
Мальченкій торгується тъждно въ корч-
мѣ 100 вр., есть неправдиве. Не отповѣ-
даними мы "Dz. r.", але отповѣсти мус-
тимо п. Мальченкому, бо бѣль, а не кто
нишій каваць тую рекламу для себе въ
"Dz. pol." умѣстити. Що хѣлотакъ, а не
инакше стоять, переслѣдній самъ п.

Мальченкій найлучше, бо котоъ можна
віти лучше бѣть него, сколько тѣмнієво
и корчмѣ Мартинова нового торгуєся, а
и никомъ не обчислити его касы. Але
діячого п. Мальченкій власне "Дѣлу"
вакіда напраду, чо бѣль не просту-
ваети та "Dz. r." казава ве. Тренчин-
ского, лат. визарого изъ Мартиновѣ Но-
вомъ, котрій то само, що "Дѣло" подало
изъ донеси, ікъ присутності п. Мальчен-
кого для 4 (16) с. м. въ ямочно говори-
ти; такъ п. Мальченкій віме, що ікъ
Тренчинскій цѣлкомъ ему вѣданъ и не
"moskalajuscus", и що ему толькъ може хо-
дити о моральності мартиновихъ паро-
хіянъ, а не о політику и agitaeuse тозка-
lofiskie. Колиинъ, однако п. Мальченкому
реклами захотілося, то до кореспонденції
додати єще могу, що суті люде, котрій
говорить, що имъ шинкаръ каваць брати
на питанія на кредитъ, икъ отробоїть панови,
и видаєть на тое книжки.

П. Мальченкій каже єще изъ конці
кореспонденції "Dz. r.", що донесонателю
"Дѣла" жаль їїда lichwiarz. Донесонателю
"Дѣла" сонсімъ не жалує жида
корчмарі, діягого власне, що живъ ли-
хварь, але мы посміємъ спытати п. Маль-
ченкого, нехай ласкаво отповѣсти: чи
только той lichwiarz, що каже себѣ 25%
платити, а той не lichwiarz, що давъ на
"dni 18" дѣлкамъ по 7 вр., а старшиль
музикамъ сокирникамъ по 10 вр. на
рока? И одній и другій отроблти мусить
за таїї віти гропти по одному днівни
що таїї черезъ цѣлій рокъ. Слу-
хайте! То значить, що днівка, розуміється
16, 18, 20 а наїтъ и бѣль хѣть ма-
юча и парубкъ робити мусить п. Маль-
ченкому по 13½ кр., а мужикъ сть со-
карюю або до стирти по 19½ кр. денно!
То не лихва, паноньку? То єще ється
бѣль икъ лихва! Ту страшно пызы-
скуєши нужду селяніна на свою користь,
гірше бы и жида не потрафить! П. Маль-
ченкій однакожъ того совсімъ не хоче
вінати, ани не хоче видѣти політика въ
своїмъ єї, але за тое ікъ Станиславовѣ
и ікъ Рогатинѣ при выборахъ кричить
на "zdzierstwo popow" передъ селянами;
можеть же мы мончати и не піднести голо-
сусу, що бѣть нашъ народъ деморалізує?
Пишти себѣ єще п. Мальченкій ікъ
спідній съ гр. Дѣдушицкимъ реклому
до "Dz. r.", котрому за его услуги ка-
менемъ отплачуєте, бо его криците. Кри-
ду Dz. r. лишою себѣ на познайшіе, а
на теперъ додамъ толькъ, що на всікі
закіди доставити можемо спіднікъ.

Зъ Дублянія. (Ікъ въ Дублянахъ пе-
реводились передвиборы для вибору посла
соймового). Дни 20 мая с. р. прїхахъ до
Дублянъ ц. к. урядникъ старости львів-
скаго п. Яловицкій перевести передвиборы,
и переніти ихъ таїї, що просто не
допустити до голосування ани одного зъ
66 господарѣв дублянськихъ, котрій ма-
ли до того право. А то сталося въ таїї
підстуцій способъ. Передвиборы були
розписані на 3 годину по полуни сказано-
го дня, и той часъ бути черезъ началь-
ника громады управленимъ до голосування
на виборця обійтій. П. Яловицкій прїхахъ
еще о 12 годинѣ до Дублянъ, заїхавъ
на обійтъ до Директора агрономи-

ческого, що то за слова: Pop od obejścia
cerkiewnego powinien dać dwa złotych, a
Protopora cztery; ukaże mi, gdzie tak
napisano o rabinach żydowskich i o szkol-
nikach, aby od szkoły płaciili, tak jako
nasi popowie od Cerkwi, a za to kramarze
nad kupią siedząc. Nuż jakie uszanowanie
popów russkich od panów ich własnych, a
suać wiecej, którzy nie Rusią (to jest Ru-
sią zakonu rzymskiego) być odzywaja, iż
u niektórych w podwody jeździć, z pługiem
na robotę do swoich panów chodzić i sz-
szad... Генрікъ польський писателъ, — ікъ
и пр. С. Грондакій, — приписують по-
встання козаць, особливо за Богдана
Хмельницкого, просто той причинѣ, що
польскі паны винаймали рускі церкви
живіть ікъ аренду. Що таке огидне, ікъ
исторія церкви християнської впротиль
нечуванье ікъ жадибмъ закутку Европы
кромѣ Польши наїти ікъ Турциі непрак-
тиковане поступуванье винане будо добре
и за границами тон "sływie z swobodą"
rzeczy pospolitej, поспідніе той историч-
ний фактъ, що коли Богданъ Хмельниц-
кій просинъ у цара Алексея помочи и
опіки, той не хотіть виради війни съ
Польщею тогды зачинати, бо на тое не-
давно передъ тымъ заключеній съ Поль-
щею миръ не познайти, але видаливъ
своїхъ посадъ до Іва. Казимира и жа-
хувавши, що Польки ікъ своїхъ земляхъ

мітного вакіду, и не ческати винайм-
го ікъ передвиборы часу, але ікъ від-
оди до 3 години приїхати та ікъ пра-
сорами агрономичною школою до крамар-
її громадкою на передвиборы. А пріх-
віореоплати одного зъ праєсгороду за
виборце, розпочати вибори передвиборы
бѣль загльду на тое, що єще жадибмъ
управленихъ до голосування ікъ госпо-
дарїв не прибути, бо єще 3 год. не буде
доступтихъ трохать кілька хиблі, и та-
тири професоры вибрали одного зъ
же місця себе на виборцы. Коли пріх-
віордари відъ бѣдніхъ громадъ, поз-
тить ікъ п. комисарі Яловицкій не
могутъ вертати назадъ до дому, що ві-
віе не потребу. То само покториа
ходиць п. комисаръ и другими 18 го-
дарими, котрій поїздіділи до вибору в
столиці передъ будышомъ уряду громад-
кого. Роягівій господарѣв уряду громад-
кого поступувань ц. к. комісару
помітреій вільнідєстъма відніції
Той протестъ отиїд до ц. к. Старости
начальникъ громады єсть заступникъ
П. староста бгоєланть ихъ до секретаря
а п. секретаръ заїхавъ їхъ до секретаря
ромъ доказали, що п. Яловицкій не тра-
мався приїханою годину. И на той же
кінчики протестъ. Такой то разомъ ц.
к. к. комисаръ львівського староста.

НЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

ЗАГРАНИЦЯ.

**Сполученій Державы Американ-
ській.** Оть часу трагичної смерти цара Аль-
ександра II не було замаху на пакотъ ві-
дѣтеля, аль ось передъ колькимъ днів
приніссъ телеграфъ звісоку вѣсті, що ві-
презента республики Сполученій держав
Американськихъ станови атентатъ. Француз
Гіто стрілявъ до презента Гарієль
зъ револьверу и ранивъ єго такожъ хиблі.
Доси президентъ не умеръ и, якъ ви-
зяєтъ бюлетини, стає здоровимъ, єго ви-
зяєтъ. Причина замаху о толькъ темъ
вильонен, що не має она характеру пал-
тичного, але має характеръ простого ві-
мести. Гарієль вибраний президентъ
въ грудні минувшого року, а днівръ 4 кві-
тка с. р. обінявъ урядование. Гарієль є
значує честнимъ, твердымъ характеромъ
и справедливостю, а при томъ єсть че-
мікъ дуже образованымъ, практичнимъ і
віножімъ здѣбільно до свого уряду. Въ Сп-
олученіхъ Державахъ єсть сильна въ гру-
пії людей, гонячихъ за інгративами
пновицами урядовими; они здирають ікъ
експлоатують всюда и все, що таїї
дається виекооплоатовати. Гарієль, із
только обнінъ президенту, старає звич-
но той інвінцій и огиднїй гадрі-
лову іготчи, бувъ въ іншено съ неуваж-
мю. Тыль ділемъ наробить бѣль себѣ ікъ
погордъ. Гарієль чоловікъ єще ізъ
міліції, родженій 1831 р., поїзді-
зъ зайдіон до Америки убогимъ родинѣ
імець, Гарієль. Оть бувъ въ зас-
даними заробникомъ, оттакъ фірманъ

єненіи стану матеріального и проєктнаго
народа и самога духовенства ізъ тихъ
часахъ.

Кто знає, ікъ радо селяніть рускій,
особливо ізъ тихъ часахъ, давши остатні
деньги, ікъ бѣль, той зрозуміє, що при-
чиню того убожества церкви будо
одна сторона убожество руского селянія
и міщанія, ікъ другои же байду-
жество, ікъ прервінніе патрона-Поліка
до рускихъ хотібъ и унітескої церкви.
Посля того легко догадатися, ікъ будь
сталъ матеріальни руского селянія.
Чиши могли церкви руска и селяніи
рускі мати значеніе и повагу, коли на
нихъ все винесли, великий дімольською
злобою надай ередтва противъ нихъ
уживали, щоби толькъ на нихъ упало
прервіннє, щоби ихъ недоля гнибила?
Бували випадки, що установлювали син-
щениківъ 17-літніхъ, хлоцінъ — не-
улюбі, и якожъ такій синщеникъ, мігъ
покату еого обряду піддержати, еще до
того ікъ той церкви, ікъ бѣль клюти
були у жінки? Жінки, можний воледарѣ
ізъ тихъ часахъ, коли и суды волські
поконій будо и "боры рабини", коли
каждий плахтичи (або ізъ сільської вол-
ського канцлера Радинка), мігъ
бути скликати "Hebraei sunt, et ego", — они
то управили церквами рускими, мо-
жесими синагогами, они мали часто ізъ

рускіхъ пускати рускій церкви жади-
бъ аренды, и що оборона вѣры єсть го-
лоюю причиною бунтівъ комідія
Праїа, що опбілі, по Андрушевські
мирѣ, завела Россія ізъ лівобережнї
собѣ отступленій частки України та
сами поридки підъ вѣмъ іншими вол-
ськими, які були передше

Сл. земл. 1 земл. к. р. відкрито 2

ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ МУКИ

въ Бережанахъ.

Склянки, які земл. въ Радомирі, «для Земельного».

Сореваджуючю муку толькъ въ най-
зеленішими якісною паровихъ, буду-
ють сореваджють падоміти П. Т. Публич-
ній та інші, що опредаю туюко
по цінахъ які найбільшихъ і належу-
щого сорта.

Въ підліт., що Високопочесні Пу-
блічності не откаже мій своїхъ позав-
аджів, отако є високами поажальсь

Емануел. Кризъ.

МАТИСО

впрыскована и капсюли

въ мужескихъ недугахъ дно наскочи-
чийше средство поручас антика підъ
зозотиль лівочъ во Львовъ

К. Крижановского.

Фляшка впрыскована 40 кр., підъ-
неблю 80 кр., крато ст. доказувати ві-
чесні укса.

Замовленія та прописки відповідають фі-
нансовимъ постамъ.

Товариство „ПРОСВІТА“

при обласкаючихъ іспытатихъ въ школахъ
народныхъ подас до відомості
радъ школнихъ, співчленівъ, на-
гнаєтіді, учительівъ и родітівъ,
що відомі въ складу товариства,
привезені Радою школиною на
премії для учениківъ, ирасно
зірвані, монін забуто въ
капелії та товариства, ули-
чія краковска ч. 14. по скіду-
ючій ціні:

Перекотинове	20 кр.
Ластівка	22 "
Добре робі, добро буде	19 "
Розкази про силы природи	22 "
Оновлення о житі сія. Бориса и Глеба	22 "
Повістки для дітей	27 "
Сестри	17 "
Байки	24 "
У пропасті дорога ховка	30 "
Зоря	24 "
Зірката шебдій и пожиточний	42 "
Молитвиць народний	20 "

Всякі замовленія висыла-
ються скоро и точно.

(5-7)

Накладомъ редакції „Дела“

видані:

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“,
повість знаменитого англійського па-
сателя К. Дженса. Ціна 30 кр., зъ
пересыпкою 35 кр.

„ВЪ ОБОРОНЪ ЧЕСТИ“,
повість Г. Райдунда изъ трьохъ ча-
стіхъ. Ціна 2 зр. 50 кр., зъ перес-
ыпкою 2 зр. 70 кр. (Повість та
стоїть въ оригіналі пім'ець 8 зр.
40 кр.)

Достати можна въ адміністрації
„Дела“ або въ книгарні Ставрони-
цькій.

(2-7)

Der Pain-Expeller

mit „Анкер“
єсть дуже добрий средство доказувати.

РУСКА АНТОЛЬОГІА

видавництво руского акад. тов. А. А.
Лихаря

вишила вже въ печаті и містить въ
знаменитій твори нашихъ поетів. Після
плати отять на висадженою панер 1 зр.
на величобу 1 зр. 50 кр. в. а.

Виданіє оздобне оббімає 13 аркушівъ печатки,
на загальні жаданія продовжується член-
передплати до 1 руск. лінія с. р. (5-7)

Въ Сокали на „Кольонії“

НОВО ОТВОРЕНА ФАБРИКА

ЗНАРЯДОВЪ РОЛЬНИЧИХЪ И ДОМАШНИХЪ ФРАНЦА СЕВЕРИНА ПОДЛЯШЕЦКОГО

въ Сокали на передм. „Кольонія“.

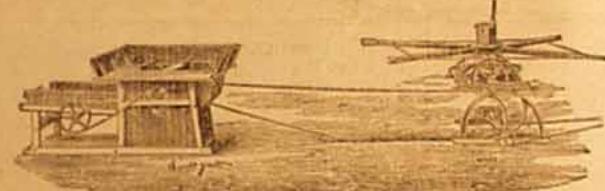
Самъ упідомлюю П. Т. Публичность, особенно же Всем. духовенство, Ін-
господарівъ и промисловцівъ, що по довголітній заході практикѣ заложили
я въ початковій червні с. р. въ Сокали на передмѣстіо „Кольонія“ підъ пі-
вношою фарною фабрику и репараційний варстать знарядьвъ и машинъ
рольничихъ и домашніхъ, где пріймаю замовленія на всілякій роботи склад-
чі въ объемъ механіки и виготовлюю тільки въ означеній час и по ці-
нахъ дуже дешевыхъ, поручаючи при тойкъ правильнѣ и сопітно висока-
ко погребеніхъ мені роботи, які такожь добруту и троєвість набутихъ у мені
знарядьвъ и машинъ.

Установлю новій млини, горальні, броварі, тартаки и т. д. після
найбільшихъ и випробованіхъ системъ и репарую тільки. — Пріямі замо-
влени на новій молотильні и репарації старихъ молотильні, и живи-
вирокъ, звертаючи при тойкъ улагу П. Т. интересентію на посередній час
до приготовлення живицякъ еще передъ живими с. р. Після умови
міжно такожь старі машини за нові.

Неменше посереднічу въ спроваджуваню знарядьвъ и машинъ въ мені фабрикъ,
черезъ то угорюю відповідь наскільки можливій же вірагъ тужими посередниками або від-
повідностю и недоступністю, забезпечуючи, що всіхъ вимогамъ відповідаю и для загаль-
ного задоволення сповідь. Поручаючись ласкавою памяті П. Т. Родиміць, остано въ груб-
кому почтеньї.

(3-3) Францъ Северинъ Подляшенкій.

Фабрика знарядьвъ рольничихъ

CLAYTON & SCHUTTLEWORTH

во Львовъ, при улиці Городецкій ч. 22,

поручають на оближаній час молотби своя ділъ найбільші конструкції и ділъ
відповідної, въ що до діловоїстії незрієні

патентовані керати и молотильні кератові

англійські системи ціповані съ вітринською соломою або безъ тогоже.

Для турківського замілу установлю молотильні на поверхі порушаси
інчикі конструкцій

нові тутешній въяльні.

Поручаючи такожь
гарнітури молотильничі штифтові, стайл и до перевозки,

молотильні ручні,

млини до чищення зобка,

пририди до видалювання горошку, куклю и т. д.

Ілюстровані цінники franco и gratis. Складъ композитъ у п. А. Чеканського
въ Чернівцяхъ.

(2-16)

Ілюстровані цінники на рокъ 1881
найновійшихъ и поправленіхъ машинъ до шиль-

Зингера ручні и ножеві, поправлені колеса при
тунію питомці, для выгодного перевозки въ
кільцяхъ и съ прирадомъ, котрій самі називають

Вильзона, Гове, Ціліндровій, Саксонії
Ренанія, Принцесъ, Експресъ.

Гарантія 5-ти ліття.

Раты тиждневі по 1 з.

Заміка и спеціальні заправи.

Човенка, часті складові, иглы и алі-

Поруча

ЮСИФЪ ПВАНІЦІЙ

механікъ,

въ готелю Жоржа во Львовѣ.

Машини Зингера изъ фабрики Глост-
ерія Англії, котрія такъ шумно працює
оригінальний американський, пріймаю до ви-
бірки на Зингера поправленій за оздобу

Зміна локалю!

ДРУКАРНЯ ТОВ. ИМ. ШЕВЧЕНКА

переноситься отъ дня 10 л. с. м.

на улицю Академичну ч. 8.

(напротивъ Касина язычника).

При охутою поручаса Друкарня ласкавою памяті П. Т. Публичо. Принимаю
можні замовленія на друк книги, рахунків куцівськихъ, пла-
нівъ. Именно для друківъ въ языць рускій поєднає Друкарня якъ най-
більший выборъ черновокъ.

(2-7)